

František Mikyška

(*1949)

... sekernická výroba

... millwright's trade

Zpracování dřeva patřilo k rodinné tradici, která byla o to silnější, že rodina vlastnila mlýn, kde bylo neustále co opravovat. Při těchto příležitostech získal potřebné dovednosti, které později využil při své práci stavebního technika i sekernického mistra. První samostatné zkušenosti získal při opravě vlastního mlýna, do něhož chtěl osadit nové vodní kolo. Následovala výroba několika dalších kol na spodní vodu v mlýnech na Sedlčansku a nakonec dlouhodobá spolupráce s Národním památkovým ústavem. Pod odborným vedením Ludka Štěpána postupně realizoval celou řadu zakázek, při nich plně osvědčil znalosti všech potřebných výrobních postupů nutných k výrobě vodního kola, palečného kola, převodů a mlýnské hranice. Umí navrhnout a vyrobit mlecí koš, lub a moučnou truhlu, stejně tak jako van troky a stavidla. Při práci mu pomáhají synové, vyučení truhláři, z nichž postupně vyrůstá nová generace sekernických mistrů.

Woodworking was the family tradition, which was stronger by the fact that the family owned a mill where always was something to repair. On such occasions, he gained a lot of needful knowledge from his father, which he could use in his work of a civil engineer and, later on, a master millwright. He gained his first practical experience when repairing his own mill at which he wished to install a new waterwheel. Then followed the manufacture of some undershot waterwheels at the mills in the region of Sedlčany, and - in the end - a long-term cooperation with the National Institute for the Preservation of Historical Monuments. Under the tutelage of Luděk Štěpán, he implemented many orders, at which he documented his knowledge of necessary techniques needed to make a waterwheel, a cogwheel, gears and a frame. He can design and make a milling basket, a splint and a flour box as well as a millrace and a sluice gate. His sons, trained carpenters and a new generation of master-millwrights, help him with his work.

